Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 306 van 21 september 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **1. X**
2. X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat R. JESSEN**
Rue Paul Devaux 2
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

---

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 24 maart 2025 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 maart 2025.

Gelet op (oud) artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 juni 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 augustus 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat R. JESSEN verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van A.M.M.A. (verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas
Volgens uw verklaringen bent u van Palestijnse origine en afkomstig uit Khan Younis (Gaza). U huwde op (…) juni 2009 met F.A. (…) (O.V. (…)). Jullie kregen in Gaza twee kinderen, R. (…) en A. (…). Rond augustus 2018 vertrok u uit Gaza omwille van problemen met Hamas. U reisde via Egypte naar Turkije waar uw dochter M. (…) op (…) september 2018 geboren werd. U reisde nadien met uw gezin verder naar Griekenland waar u op 3 december 2018 te Leros een verzoek om internationale bescherming indiende. Na het indienen van uw verzoek ging u met uw gezin in Livadeia wonen. Op 16 april 2020 kreeg u een internationale beschermingsstatus van de Griekse autoriteiten. Omdat de sociale steun vanuit de Griekse overheid werd stopgezet, reisde u met uw gezin op 30 januari 2021 naar IJsland waar u nog dezelfde dag een verzoek om internationale bescherming indiende. Jullie verbleven met uw gezin op verschillende locaties

in Reykjavik die u door de IJslandse asielinstanties werden toegewezen. Op 25 april 2022 kreeg u er de subsidiaire beschermingsstatus. U verhuisde nadien met uw gezin naar een appartement dat u zelf op de private huurmarkt gevonden had. U slaagde er niet in om in IJsland werk te vinden. Uw gezin leefde van de uitkeringen die jullie van de IJslandse autoriteiten kregen. Uw kinderen konden zich moeilijk aanpassen aan de klimatologische omstandigheden. Ongeveer zes maanden voor uw vertrek uit IJsland kreeg u van de eigenaar van het appartement waar u woonde een opzegbrief om het appartement binnen de zes maanden te verlaten. Op 12 augustus 2023 reisde u met uw gezin naar België waar u op 16 augustus 2023 een verzoek om internationale bescherming indiende. Op (…) september 2023 werd uw zoon F. (…) (RRN (…)) in België geboren. Hij verkreeg de Belgische nationaliteit. Bij een terugkeer naar IJsland vreest u dat uw kinderen zich niet zullen kunnen aanpassen aan de klimatologische omstandigheden aldaar.

Ter staving van uw identiteit en/of verzoek legde u de volgende documenten neer: een kopie van uw Palestijnse paspoort uitgereikt op 29 maart 2022 en geldig tot 28 maart 2027, een kopie van het Palestijnse paspoort van uw echtgenote uitgereikt op 19 mei 2022 en geldig tot 18 mei 2027, uw Palestijnse identiteitskaart uitgereikt op 10 juni 2012, de Palestijnse identiteitskaart van uw echtgenote uitgereikt op 26 juli 2018, een kopie van de Belgische identiteitskaart van uw zoon F. (…) geldig tot 22 januari 2027, een kopie van het Belgische paspoort van uw zoon F. (…) uitgereikt op 13 maart 2024 en geldig tot 12 maart 2029, een kopie van de geboorteakte van uw zoon Faris, de geboorteaktes van u, uw echtgenote en van uw kinderen M. (…), A. (…) en R. (…), uw huwelijksakte, uw rijbewijs, attesten ter bevestiging van uw Palestijnse nationaliteit en deze van uw echtgenote, uitgereikt door de Palestijnse ambassade te Brussel, attesten van de Jordaanse ambassade te Brussel waaruit blijkt dat u noch uw echtgenote een Jordaans nationaal nummer hebben, kopieën van Palestijnse attesten van scholing van u en uw echtgenote, een arrestatiebevel uit Gaza d.d. 23 juni 2018, beeldmateriaal over de situatie in Gaza, een medisch document uit Griekenland d.d. 18 december 2019, een e-mail van 'Registers Iceland' waarin staat dat u omdat u IJsland meer dan zes maanden verlaten heeft van uw laatste wettelijke adres zal worden geschrapt, printscreens van een mail-inbox 'igloo' waarmee u uw moeilijke zoektocht naar huurwoningen in IJsland wil aantonen, printscreens van website 'Alfred' waarmee uw echtgenote wil aantonen dat zij werk zocht in IJsland, de Belgische attesten van immatriculatie van u en uw echtgenote, een mail van uw echtgenote gericht aan het CGVS (met een kopie van een doktersbriefje d.d. 4 oktober 2024 in bijlage) waarin ze vraagt om alternatieve huisvesting in België doordat F. (…) een huidinfectie opliep omwille van de levensomstandigheden in het opvangcentrum en een overzicht van de medische consultaties die u en uw echtgenote in België genoten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U verklaarde weliswaar dat u al 15 jaar diabetes en al zeven jaar neurologische klachten heeft (CGVS, p. 12). Ter staving hiervan legde u een overzicht van de medische zorgen die u in België genoot neer (document 13). Nergens uit dit medisch overzicht blijkt echter dat u niet in staat zou zijn om op een volwaardige manier deel te nemen aan de asielprocedure in België. Dit bevestigde u ook zelf (Vragenlijst bijzondere procedurele noden DVZ d.d. 21/08/2023, vraag 1). Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 omdat u reeds asiel geniet in IJsland en dit land voor u als een eerste land van asiel kan worden beschouwd.

In dit verband moet er vooreerst op worden gewezen dat uit de elementen die in uw dossier aanwezig zijn [Eurodac Search Result d.d. 16/08/2023; beslissing IJsland; CGVS, p. 6] duidelijk kan worden vastgesteld dat u op 30 januari 2021 in IJsland om internationale bescherming heeft verzocht, dat u, uw echtgenote en kinderen R. (…), A. (…) en M. (…) er op 25 april 2022 de status van subsidiaire bescherming hebben verkregen, dat u er in het bezit werd gesteld van een verblijfstitel die geldig is voor 4 jaar en dat u er als begunstigde van deze status verbleven hebt van 25 april 2022 tot 12 augustus 2023 (CGVS, p. 10). U brengt géén concrete gegevens of verifieerbare elementen aan waaruit genoegzaam zou kunnen blijken dat de beschermingsstatus die u er verleend werd inmiddels zou zijn ingetrokken, opgeheven of beëindigd. Evenmin beschikt het Commissariaat generaal over enige concrete indicatie in deze zin. Uw echtgenote beweerde weliswaar dat jullie verblijfsrecht in IJsland intussen geschrapt werd (CGVS F. (…), p. 10) en legde ter staving hiervan een e-mail afkomstig van 'registers Iceland' neer. Hierin staat echter enkel dat, omdat u IJsland reeds meer dan zes maanden heeft verlaten, u er niet meer met een wettelijke woonplaats staat geregistreerd en de IJslandse diensten, indien zij geen antwoord van u ontvangen, zelf zullen bepalen waar uw wettelijke woonplaats zal worden geregistreerd (document 18), niets meer. Gewezen op de werkelijke inhoud van deze e-mail erkende uw echtgenote het verkeerd begrepen te hebben. Uit niets blijkt dat u bij een terugkeer en indien u hiertoe de nodige (administratieve) stappen onderneemt, niet opnieuw een wettelijke woonplaats in IJsland zou kunnen laten registreren. Bovendien blijkt uit de IJslandse beslissing in het kader van uw verzoek om internationale bescherming (zie beslissing IJsland p. 33-35) en uit objectieve informatie

(Foreign Nationals Act artikels 48, 57 en 73; https://www.government.is/library/04-Legislation/Foreign_Nationals_Act.pdf) dat in IJsland bij het verlenen van de status van subsidiaire bescherming een verblijfsvergunning van 4 jaar, die nadien verlengbaar is, wordt uitgereikt. Nergens blijkt uit deze informatie dat het louter verlaten van IJsland tot een intrekking of opheffing van een status kan leiden. Bijaldien kan er dan ook vanuit worden gegaan dat u in voorkomend geval, als begunstigde van asiel in IJsland, opnieuw tot het grondgebied van dat land zal worden toegelaten. In dit verband kan tevens in het bijzonder worden verwezen naar het gegeven dat IJsland deel uitmaakt van de Schengenruimte en vrij verkeer van personen, ongeacht hun nationaliteit, binnen deze zone gewaarborgd is. Voorts kan, onder verwijzing naar de informatiebronnen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan bijlage in het administratief dossier is gevoegd, worden benadrukt dat IJsland niet alleen partij is bij tal van internationale en Europese verdragen, zoals de Conventie van Genève betreffende de Status van Vluchtelingen en Aanvullend Protocol van New York betreffende de Status van Vluchtelingen, het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het VN Antifolterverdrag, of het VN Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten. Deze verdragen binden IJsland juridisch op het vlak van bijvoorbeeld mensenrechten, het non refoulementbeginsel, de toegang tot de asielprocedure en mogelijkheid om er de vluchtelingenstatus te verzoeken of het garanderen van een effectieve bescherming in hoofde van erkende vluchtelingen (of personen met een gelijkgestelde vorm van subsidiaire bescherming). Het betekent dat de standaarden en procedures wettelijk evenals in de praktijk naar norm zijn in IJsland, en dat er in de regel geen sprake is van systematische of structurele gebreken hieromtrent. Bijgevolg kan IJsland in uw hoofde als eerste land van asiel in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet worden beschouwd, tenzij u concrete, persoonlijke elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat u er zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade, of dat u er een reëel risico zou lopen op een (directe of indirecte) schending van het non-refoulementbeginsel.

De door u afgelegde verklaringen (en neergelegde stukken) bevatten echter geen elementen in deze zin.

Immers, gevaagd naar waarom u niet zou kunnen terugkeren naar IJsland, het land waar u internationale bescherming geniet, verklaart u dat uw kinderen er niet gelukkig waren omdat zij zich niet/moeilijk konden aanpassen aan de klimatologische omstandigheden aldaar. Zo konden ze moeilijk slapen doordat er periodes waren waarbij het soms heel lang licht of heel lang donker was en konden uw kinderen in de winterperiode omwille van de koude en de harde wind niet buiten spelen (CGVS, p. 13-14; CGVS F. (…), p. 10). Er dient echter opgemerkt te worden dat deze klimatologische omstandigheden voor alle inwoners in Reykjavik en IJsland gelden en uiteraard niet gelijkgesteld kunnen worden met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of met ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit jullie verklaringen blijkt voorts dat jullie toegang hadden tot huisvesting in IJsland. Jullie verklaarden weliswaar dat de eigenaar van het laatste appartement waar jullie woonden vroeg om het appartement binnen de zes maanden te verlaten omdat zij het wou verkopen en jullie hierop maandenlang vruchteloos een andere woning zochten (CGVS, p. 6; CGVS F. (…), p. 4-6). Dit wensten jullie te staven met printscreens van een mail-inbox 'igloo' (document 20). Er dient echter opgemerkt te worden dat jullie in IJsland steeds een dak boven jullie hoofd hadden. Zo werd er jullie tot aan het verkrijgen van jullie internationale beschermingsstatus in IJsland steeds een woning door de IJslandse autoriteiten toebedeeld en vonden jullie nadien zelf een appartement op de private huurmarkt waar jullie tot aan jullie vertrek uit IJsland in verbleven (CGVS, p. 5-6). Voorts wijst niets erop dat indien u, die tot aan uw vertrek uit IJsland in uw onderhoud voorzag dankzij financiële ondersteuning van de IJslandse autoriteiten (CGVS, p. 6-7) en die door de IJslandse overheid geholpen werd bij uw zoektocht naar een nieuwe woning op de private huurmarkt – een sociaal assistent maakte jullie websites van verhuurkantoren en adressen van makelaars over zodat jullie zelf (opnieuw) een woning konden vinden (CGVS F. (…), p. 5) –, daadwerkelijk geen nieuwe woning zou vinden/gevonden hebben, u niet (opnieuw) door de IJslandse autoriteiten zou worden opgevangen/geholpen. In dit verband kan er nog verwezen worden naar het reglement van de stad Reykjavik betreffende sociale huurwoningen (zie administratief dossier) waaruit blijkt dat er sociale huisvesting voorzien wordt voor o.a. gezinnen die vanwege sociale omstandigheden, zware onderhoudslasten en lage lonen niet in staat zijn om huisvesting te vinden. Tot slot blijkt uw schoonbroer al jarenlang over (goedkope) huisvesting in IJsland te beschikken (CGVS F. (…), p. 11). Uit bovenstaande vaststellingen blijkt genoegzaam dat u en uw gezin in IJsland toegang hadden tot huisvesting waardoor uit niets blijkt dat dit bij terugkeer niet langer het geval zou zijn.

Voorts blijkt uit niets dat jullie er geen toegang tot de arbeidsmarkt zouden hebben. Daar waar u en uw echtgenote verklaarden dat jullie nooit gewerkt hebben in IJsland (CGVS, p. 8; CGVS F. (…), p. 6) – uw echtgenote legde printscreens van een website neer om haar vruchteloze zoektocht naar werk aan te tonen (document 21) – valt het op zijn minst opmerkelijk te noemen dat uw echtgenote, hoewel u en zijzelf verklaarden dat jullie in IJsland echt wilden werken (CGVS, p. 7; CGVS F. (…), p. 7), niet kon vertellen hoe haar broer H. (…), die al 4 à 5 jaar in IJsland woont en die tijdens jullie verblijf in IJsland (en ten tijde van uw persoonlijk onderhoud nog steeds) in een supermarkt werkt (CGVS, p. 11; CGVS F. (…), p. 8), aan zijn werk in de supermarkt geraakte en zij hier, hoewel hij soms bij jullie op bezoek kwam, niet aan gedacht had hem dit te vragen (CGVS F. (…), p. 8). Daar waar uw echtgenote veronderstelde dat H. (…) via zijn kennissen misschien voorgesteld werd aan werkgevers kon zij zich dan weer niet herinneren of zij haar broer ooit gevraagd had of u of zijzelf via deze kennissen ook aan een job zouden kunnen geraken (CGVS F. (…), p. 8). Hoe dan ook dient er opgemerkt te worden dat u in IJsland wel degelijk toegang had tot de arbeidsmarkt

aldaar. Zo werden door de IJslandse autoriteiten stappen ondernomen om u toegang te verlenen tot de arbeidsmarkt. U werd aangeleerd hoe u een curriculum vitae kon opstellen en hoe u zich bij de bedrijven moest aanmelden (CGVS, p. 9). Ook kon u in september 2022 beginnen werken in een meubelbedrijf maar weigerde u op dit voorstel in te gaan omdat het slechts om een tijdelijk contract ging en u een contract van lange duur wou krijgen (CGVS, p. 8). Voorts is het niet aannemelijk dat het voor u, als hoogopgeleide man die tijdens uw verblijf in IJsland een master in de boekhouding behaalde en die de Engelse taal machtig is (CGVS, p. 3), onmogelijk zou zijn geweest om in Reykjavik aan een (andere) job te geraken omdat u omwille van de slechte busaansluitingen aldaar nooit op tijd op uw werk zou kunnen geraken en dat men in IJsland enkel kan werken als men over een auto beschikt (CGVS, p. 7 en p. 9). Immers, een korte zoektocht op internet leert dat het busverkeer in Reykjavik deel uitmaakt van het dagdagelijkse leven, dat mensen er naargelang het seizoen dagelijks tussen de 30.000 à 40.000 keren gebruik van maken, er 27 bus-routes bestaan in de hoofdstedelijke regio, de bussen er op weekdagen vanaf 06.30 uur tot middernacht rijden, de meeste busroutes minstens om het half uur een bus voorzien en dat het busverkeer voor de inwoners van Reykjavik een betrouwbare, betaalbare en efficiënte manier is om zich in de stad te verplaatsen (zie administratief dossier). Bovendien slaagden jullie er wel in om, hoewel jullie hiervoor ook een overstap met de bus dienden te maken, jullie dochter M. (…) op tijd naar en van de crèche te brengen en op te halen (CGVS F. (…), p. 6). Gelet op het voorgaande hebben jullie niet aangetoond dat jullie geen toegang kregen of bij terugkeer zouden hebben tot de IJslandse arbeidsmarkt.

Jullie hadden ook toegang tot sociale steun. Tijdens jullie verblijf in IJsland kregen jullie financiële hulp van de gemeente (CGVS, p. 6-7; CGVS F. (…), p. 6), waardoor uit niets blijkt dat jullie dergelijke sociale steun bij terugkeer naar IJsland, indien jullie aan de wettelijke en administratieve voorwaarden voldoen, niet langer zouden krijgen.

Betreffende jullie psycho-medische problemen – u ben al 15 jaar diabeet en heeft al zeven jaar last van neurologische problemen (CGVS, p. 9; p. 12), uw echtgenote heeft problemen met haar schildklier (CGVS, p. 9; CGVS F. (…), p. 9; zie overzichten van jullie medische consultaties in België (documenten 13 en 15)) en jullie vrezen voor de mentale gezondheid van jullie kinderen en zijn bang dat zij bij terugkeer naar IJsland een psychologische schok zullen ervaren (CGVS, p. 14; CGVS F. (…), p. 10) – dient er vooreerst opgemerkt te worden dat jullie in IJsland hiervoor medische hulp kregen en jullie tijdens jullie consultaties aldaar naar goed vermogen door het medisch personeel geholpen werden (CGVS, p. 9-10). Jullie hadden ook toegang tot psychologische ondersteuning (CGVS, p. 9). Niets wijst erop dat u, uw echtgenote en uw kinderen bij een terugkeer naar IJsland als begunstigden van internationale bescherming niet opnieuw toegang zouden hebben tot de psycho-medische zorgverlening aldaar. Overigens weerhouden uw medische problemen u niet om te kunnen werken. Zo werkte u in België in het verleden zes maanden in een groentebedrijf en werkt u momenteel reeds zeven maanden in een kaasbedrijf (CGVS, p. 10).

Daar waar u en uw echtgenote verklaarden dat jullie buren in IJsland klaagden omdat zij vonden dat jullie kinderen binnen teveel lawaai maakten (CGVS, p. 13; CGVS F. (…), p. 5) moet erop gewezen worden dat deze problemen het louter gemeenrechtelijke niveau niet overschrijden. Bovendien komen burenruzies overal ter wereld voor, ook in België. Tot slot blijkt uit niets dat jullie bij eventuele (zwaarwichtige) problemen met derden geen beroep konden/kunnen doen op de in IJsland aanwezig autoriteiten. Zo dienden jullie, die nooit problemen hebben gekend met de IJslandse autoriteiten (CGVS, p. 10; CGVS F. (…), p. 7), nooit klacht in tegen jullie buren (CGVS F. (…), p. 10). Indien de autoriteiten echter niet op de hoogte worden gebracht van feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

Voorts verklaarde u dat uw echtgenote na jullie aankomst in België jullie IJslandse verblijfstitel en IJslandse paspoorten vernietigde (CGVS, p. 12-13). Echter, dat uw echtgenote dergelijke belangrijke documenten zonder meer zou vernietigen is weinig aannemelijk en doet dan ook vermoeden dat u uw IJslandse verblijfstitel en IJslands paspoort doelbewust voor de Belgische asielinstanties achterhoudt. Zelfs al zou er geloof kunnen worden gehecht aan uw verklaringen dat uw verblijfstitel vernietigd werd, kan erop gewezen worden dat uw IJslandse verblijfstitel– bij uw toekenning van uw status op 25 april 2022 werd u een verblijfsvergunning van 4 jaar uitgereikt (zie beslissing IJsland p. 33-35) – nog steeds geldig is en er niets op wijst dat u deze verblijftitel, indien u hiertoe de nodige stappen onderneemt, niet opnieuw zou kunnen aanvragen/vernieuwen. Bovendien blijkt, zoals aangehaald, uit niets dat uw status in IJsland zou zijn ingetrokken of herroepen.

Wat betreft het feit dat uw zoon F. (…), die in België geboren werd en de Belgische nationaliteit verwierf (documenten 12 en 19), dient er tot slot opgemerkt te worden dat het CGVS elk verzoek om internationale bescherming op individuele basis moet beoordelen, waarbij rekening wordt gehouden met de persoon van de verzoeker evenals de specifieke gegevens eigen aan het dossier op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming, in het bijzonder het gegeven dat uw verzoek als niet-ontvankelijk kan worden verklaard omdat u reeds internationale bescherming geniet in IJsland, en u niet op concrete en individuele wijze hebt aangetoond dat deze bescherming niet effectief zou zijn. Het staat u bovendien vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw familiale situatie.

De overige door jullie neergelegde documenten kunnen bovenstaande zienswijze niet ombuigen. Aan uw identiteit en uw nationaliteit en die van uw echtgenote en kinderen wordt in deze beslissing immers niet getwijfeld. Evenmin wordt er aan uw huwelijk en de scholingsgraad van u en uw echtgenote en het feit dat u

in Griekenland medische zorgen kreeg getwijfeld. Het arrestatiebevel en het beeldmateriaal uit Gaza hebben voorts betrekking op (uw vrees ten aanzien van) uw land van herkomst. Uw verzoek wordt echter beoordeeld ten aanzien van IJsland, aangezien u daar internationale bescherming geniet, waardoor deze documenten geen aanleiding geven tot een nieuwe beoordeling van uw asielmotieven en aldus niet van dien aard zijn om de gedane vaststellingen op te heffen. Betreffende de kopie van een doktersbriefje waarmee u wil aantonen dat F. (…) een huidinfectie opliep omwille van de levensomstandigheden in het opvangcentrum in België, kan er nog opgemerkt worden dat deze feiten zich in België hebben voorgedaan en bijgevolg geen betrekking hebben op uw vrees t.o.v. IJsland. Het behoort niet tot de bevoegdheden van het CGVS om onderzoek te doen naar de waarachtigheid en omvang van de door u aangehaalde feiten in België. Het staat u vrij om deze feiten aan te kaarten bij de in België bevoegde instanties.
In het licht van wat voorafgaat, is de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen van oordeel dat IJsland voor u als eerste land van asiel in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1°van de Vreemdelingenwet kan worden beschouwd, en dat u geen elementen naar voren brengt waaruit het tegendeel kan blijken in uw specifiek geval.
C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet.
Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u asiel geniet in IJsland en dat u bijgevolg niet mag worden teruggeleid naar Gaza.”.

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van A.F.S.S. (verzoekster) als volgt:

“A. Feitenrelaas
Volgens uw verklaringen bent u van Palestijnse origine en afkomstig uit Khan Younis (Gaza). U huwde op (…) juni 2009 met M.A. (…) (O.V. (…)). Jullie kregen in Gaza twee kinderen, R. (…) en A. (…). Omwille van de problemen die uw echtgenoot met Hamas had, vertrok u rond augustus 2018 met uw echtgenoot en gezin uit Gaza. U reisde via Egypte naar Turkije waar uw dochter M. (…) op (…) september 2018 geboren werd. U reisde nadien met uw gezin verder naar Griekenland waar u op 3 december 2018 te Leros een verzoek om internationale bescherming indiende. Op 16 april 2020 kreeg u een internationale beschermingsstatus van de Griekse autoriteiten. U reisde met uw gezin op 30 januari 2021 naar IJsland waar u nog dezelfde dag een verzoek om internationale bescherming indiende. Na het indienen van uw verzoek verbleef u met uw gezin op verschillende locaties in Reykjavik die u door de IJslandse asielinstanties werden toegewezen. Op 25 april 2022 kreeg u het subsidiaire beschermingsstatuut van de IJslandse autoriteiten. U verhuisde nadien met uw gezin naar een appartement dat u zelf op de private huurmarkt gevonden had. U en uw echtgenoot slaagden er niet in om in IJsland werk te vinden. Uw gezin leefde van de uitkeringen die jullie van de IJslandse autoriteiten kregen. Uw kinderen konden zich moeilijk aanpassen aan de klimatologische omstandigheden in IJsland. Ongeveer zes maanden voor uw vertrek uit IJsland kreeg u van de eigenaar van het appartement waar u woonde een opzegbrief om het appartement binnen de zes maanden te verlaten. Op 12 augustus 2023 reisde u met uw gezin naar België waar u op 16 augustus 2023 een verzoek om internationale bescherming indiende. Op (…) september 2023 werd uw zoon F. (…) (RRN (…)) in België geboren. Hij verkreeg de Belgische nationaliteit. Bij een terugkeer naar IJsland vreest u dat uw kinderen zich niet zullen kunnen aanpassen aan de klimatologische omstandigheden aldaar.
B. Motivering
Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U verklaart dat u problemen heeft met uw schildklier. Ter staving hiervan legde u een overzicht van de medische zorgen die u in België genoot neer (document 15). Nergens uit dit medisch overzicht blijkt echter dat u niet in staat zou zijn om op een volwaardige manier deel te nemen aan de asielprocedure in België. Bij de aanvang van uw persoonlijke onderhouden werd u bovendien meegedeeld dat wanneer u nood zou hebben aan een pauze of wanneer u vragen niet goed zou begrepen hebben u dit steeds kon aangeven (CGVS, p. 1-2). Voorts had het persoonlijk onderhoud een normaal verloop en konden hieruit geen problemen worden afgeleid. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.
Er dient opgemerkt te worden dat u uw verzoek om internationale bescherming integraal steunt op de motieven die werden aangehaald door uw echtgenoot. In het kader van zijn verzoek werd een weigeringsbeslissing genomen die als volgt luidt:
“Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 omdat u reeds asiel geniet in IJsland en dit land voor u als een eerste land van asiel kan worden beschouwd.
In dit verband moet er vooreerst op worden gewezen dat uit de elementen die in uw dossier aanwezig zijn [Eurodac Search Result d.d. 16/08/2023; beslissing IJsland; CGVS, p. 6] duidelijk kan worden vastgesteld dat

u op 30 januari 2021 in IJsland om internationale bescherming heeft verzocht, dat u, uw echtgenote en kinderen R. (…), A. (…) en M. (…) er op 25 april 2022 de status van subsidiaire bescherming hebben verkregen, dat u er in het bezit werd gesteld van een verblijfstitel die geldig is voor 4 jaar en dat u er als begunstigde van deze status verbleven hebt van 25 april 2022 tot 12 augustus 2023 (CGVS, p. 10). U brengt géén concrete gegevens of verifieerbare elementen aan waaruit genoegzaam zou kunnen blijken dat de beschermingsstatus die u er verleend werd inmiddels zou zijn ingetrokken, opgeheven of beëindigd. Evenmin beschikt het Commissariaat generaal over enige concrete indicatie in deze zin. Uw echtgenote beweerde weliswaar dat jullie verblijfsrecht in IJsland intussen geschrapt werd (CGVS F. (…), p. 10) en legde ter staving hiervan een e-mail afkomstig van 'registers Iceland' neer. Hierin staat echter enkel dat, omdat u IJsland reeds meer dan zes maanden heeft verlaten, u er niet meer met een wettelijke woonplaats staat geregistreerd en de IJslandse diensten, indien zij geen antwoord van u ontvangen, zelf zullen bepalen waar uw wettelijke woonplaats zal worden geregistreerd (document 18), niets meer. Gewezen op de werkelijke inhoud van deze e-mail erkende uw echtgenote het verkeerd begrepen te hebben. Uit niets blijkt dat u bij een terugkeer en indien u hiertoe de nodige (administratieve) stappen onderneemt, niet opnieuw een wettelijke woonplaats in IJsland zou kunnen laten registreren. Bovendien blijkt uit de IJslandse beslissing in het kader van uw verzoek om internationale bescherming (zie beslissing IJsland p. 33-35) en uit objectieve informatie (Foreign Nationals Act artikels 48, 57 en 73; https://www.government.is/library/04-Legislation/Foreign_Nationals_Act.pdf) dat in IJsland bij het verlenen van de status van subsidiaire bescherming een verblijfsvergunning van 4 jaar, die nadien verlengbaar is, wordt uitgereikt. Nergens blijkt uit deze informatie dat het louter verlaten van IJsland tot een intrekking of opheffing van een status kan leiden. Bijaldien kan er dan ook vanuit worden gegaan dat u in voorkomend geval, als begunstigde van asiel in IJsland, opnieuw tot het grondgebied van dat land zal worden toegelaten. In dit verband kan tevens in het bijzonder worden verwezen naar het gegeven dat IJsland deel uitmaakt van de Schengenruimte en vrij verkeer van personen, ongeacht hun nationaliteit, binnen deze zone gewaarborgd is. Voorts kan, onder verwijzing naar de informatiebronnen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan bijlage in het administratief dossier is gevoegd, worden benadrukt dat IJsland niet alleen partij is bij tal van internationale en Europese verdragen, zoals de Conventie van Genève betreffende de Status van Vluchtelingen en Aanvullend Protocol van New York betreffende de Status van Vluchtelingen, het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het VN Antifolterverdrag, of het VN Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten. Deze verdragen binden IJsland juridisch op het vlak van bijvoorbeeld mensenrechten, het non refoulementbeginsel, de toegang tot de asielprocedure en mogelijkheid om er de vluchtelingenstatus te verzoeken of het garanderen van een effectieve bescherming in hoofde van erkende vluchtelingen (of personen met een gelijkgestelde vorm van subsidiaire bescherming). Het betekent dat de standaarden en procedures wettelijk evenals in de praktijk naar norm zijn in IJsland, en dat er in de regel geen sprake is van systematische of structurele gebreken hieromtrent. Bijgevolg kan IJsland in uw hoofde als eerste land van asiel in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet worden beschouwd, tenzij u concrete, persoonlijke elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat u er zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade, of dat u er een reëel risico zou lopen op een (directe of indirecte) schending van het non-refoulementbeginsel.

De door u afgelegde verklaringen (en neergelegde stukken) bevatten echter geen elementen in deze zin.

Immers, gevaagd naar waarom u niet zou kunnen terugkeren naar IJsland, het land waar u internationale bescherming geniet, verklaart u dat uw kinderen er niet gelukkig waren omdat zij zich niet/moeilijk konden aanpassen aan de klimatologische omstandigheden aldaar. Zo konden ze moeilijk slapen doordat er periodes waren waarbij het soms heel lang licht of heel lang donker was en konden uw kinderen in de winterperiode omwille van de koude en de harde wind niet buiten spelen (CGVS, p. 13-14; CGVS F. (…), p. 10). Er dient echter opgemerkt te worden dat deze klimatologische omstandigheden voor alle inwoners in Reykjavik en IJsland gelden en uiteraard niet gelijkgesteld kunnen worden met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of met ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit jullie verklaringen blijkt voorts dat jullie toegang hadden tot huisvesting in IJsland. Jullie verklaarden weliswaar dat de eigenaar van het laatste appartement waar jullie woonden vroeg om het appartement binnen de zes maanden te verlaten omdat zij het wou verkopen en jullie hierop maandenlang vruchteloos een andere woning zochten (CGVS, p. 6; CGVS F. (…), p. 4-6). Dit wensten jullie te staven met printscreens van een mail-inbox 'igloo' (document 20). Er dient echter opgemerkt te worden dat jullie in IJsland steeds een dak boven jullie hoofd hadden. Zo werd er jullie tot aan het verkrijgen van jullie internationale beschermingsstatus in IJsland steeds een woning door de IJslandse autoriteiten toebedeeld en vonden jullie nadien zelf een appartement op de private huurmarkt waar jullie tot aan jullie vertrek uit IJsland in verbleven (CGVS, p. 5-6). Voorts wijst niets erop dat indien u, die tot aan uw vertrek uit IJsland in uw onderhoud voorzag dankzij financiële ondersteuning van de IJslandse autoriteiten (CGVS, p. 6-7) en die door de IJslandse overheid geholpen werd bij uw zoektocht naar een nieuwe woning op de private huurmarkt – een sociaal assistent maakte jullie websites van verhuurkantoren en adressen van makelaars over zodat jullie zelf (opnieuw) een woning konden vinden (CGVS F. (…), p. 5) –, daadwerkelijk geen nieuwe woning zou vinden/gevonden hebben, u niet (opnieuw) door de IJslandse autoriteiten zou worden opgevangen/geholpen. In dit verband kan er nog verwezen worden naar het reglement van de stad Reykjavik betreffende sociale huurwoningen (zie administratief dossier) waaruit blijkt dat er sociale huisvesting voorzien wordt voor o.a. gezinnen die

vanwege sociale omstandigheden, zware onderhoudslasten en lage lonen niet in staat zijn om huisvesting te vinden. Tot slot blijkt uw schoonbroer al jarenlang over (goedkope) huisvesting in IJsland te beschikken (CGVS F. (…), p. 11). Uit bovenstaande vaststellingen blijkt genoegzaam dat u en uw gezin in IJsland toegang hadden tot huisvesting waardoor uit niets blijkt dat dit bij terugkeer niet langer het geval zou zijn.
Voorts blijkt uit niets dat jullie er geen toegang tot de arbeidsmarkt zouden hebben. Daar waar u en uw echtgenote verklaarden dat jullie nooit gewerkt hebben in IJsland (CGVS, p. 8; CGVS F. (…), p. 6) – uw echtgenote legde printscreens van een website neer om haar vruchteloze zoektocht naar werk aan te tonen (document 21) – valt het op zijn minst opmerkelijk te noemen dat uw echtgenote, hoewel u en zijzelf verklaarden dat jullie in IJsland echt wilden werken (CGVS, p. 7; CGVS F. (…), p. 7), niet kon vertellen hoe haar broer H. (…), die al 4 à 5 jaar in IJsland woont en die tijdens jullie verblijf in IJsland (en ten tijde van uw persoonlijk onderhoud nog steeds) in een supermarkt werkt (CGVS, p. 11; CGVS F. (…), p. 8), aan zijn werk in de supermarkt geraakte en zij hier, hoewel hij soms bij jullie op bezoek kwam, niet aan gedacht had hem dit te vragen (CGVS F. (…), p. 8). Daar waar uw echtgenote veronderstelde dat H. (…) via zijn kennissen misschien voorgesteld werd aan werkgevers kon zij zich dan weer niet herinneren of zij haar broer ooit gevraagd had of u of zijzelf via deze kennissen ook aan een job zouden kunnen geraken (CGVS F. (…), p. 8). Hoe dan ook dient er opgemerkt te worden dat u in IJsland wel degelijk toegang had tot de arbeidsmarkt aldaar. Zo werden door de IJslandse autoriteiten stappen ondernomen om u toegang te verlenen tot de arbeidsmarkt. U werd aangeleerd hoe u een curriculum vitae kon opstellen en hoe u zich bij de bedrijven moest aanmelden (CGVS, p. 9). Ook kon u in september 2022 beginnen werken in een meubelbedrijf maar weigerde u op dit voorstel in te gaan omdat het slechts om een tijdelijk contract ging en u een contract van lange duur wou krijgen (CGVS, p. 8). Voorts is het niet aannemelijk dat het voor u, als hoogopgeleide man die tijdens uw verblijf in IJsland een master in de boekhouding behaalde en die de Engelse taal machtig is (CGVS, p. 3), onmogelijk zou zijn geweest om in Reykjavik aan een (andere) job te geraken omdat u omwille van de slechte busaansluitingen aldaar nooit op tijd op uw werk zou kunnen geraken en dat men in IJsland enkel kan werken als men over een auto beschikt (CGVS, p. 7 en p. 9). Immers, een korte zoektocht op internet leert dat het busverkeer in Reykjavik deel uitmaakt van het dagdagelijkse leven, dat mensen er naargelang het seizoen dagelijks tussen de 30.000 à 40.000 keren gebruik van maken, er 27 bus-routes bestaan in de hoofdstedelijke regio, de bussen er op weekdagen vanaf 06.30 uur tot middernacht rijden, de meeste busroutes minstens om het half uur een bus voorzien en dat het busverkeer voor de inwoners van Reykjavik een betrouwbare, betaalbare en efficiënte manier is om zich in de stad te verplaatsen (zie administratief dossier). Bovendien slaagden jullie er wel in om, hoewel jullie hiervoor ook een overstap met de bus dienden te maken, jullie dochter M. (…) op tijd naar en van de crèche te brengen en op te halen (CGVS F. (…), p. 6). Gelet op het voorgaande hebben jullie niet aangetoond dat jullie geen toegang kregen of bij terugkeer zouden hebben tot de IJslandse arbeidsmarkt.
Jullie hadden ook toegang tot sociale steun. Tijdens jullie verblijf in IJsland kregen jullie financiële hulp van de gemeente (CGVS, p. 6-7; CGVS F. (…), p. 6), waardoor uit niets blijkt dat jullie dergelijke sociale steun bij terugkeer naar IJsland, indien jullie aan de wettelijke en administratieve voorwaarden voldoen, niet langer zouden krijgen.
Betreffende jullie psycho-medische problemen – u ben al 15 jaar diabeet en heeft al zeven jaar last van neurologische problemen (CGVS, p. 9; p. 12), uw echtgenote heeft problemen met haar schildklier (CGVS, p. 9; CGVS F. (…), p. 9; zie overzichten van jullie medische consultaties in België (documenten 13 en 15)) en jullie vrezen voor de mentale gezondheid van jullie kinderen en zijn bang dat zij bij terugkeer naar IJsland een psychologische schok zullen ervaren (CGVS, p. 14; CGVS F. (…), p. 10) – dient er vooreerst opgemerkt te worden dat jullie in IJsland hiervoor medische hulp kregen en jullie tijdens jullie consultaties aldaar naar goed vermogen door het medisch personeel geholpen werden (CGVS, p. 9-10). Jullie hadden ook toegang tot psychologische ondersteuning (CGVS, p. 9). Niets wijst erop dat u, uw echtgenote en uw kinderen bij een terugkeer naar IJsland als begunstigden van internationale bescherming niet opnieuw toegang zouden hebben tot de psycho-medische zorgverlening aldaar. Overigens weerhouden uw medische problemen u niet om te kunnen werken. Zo werkte u in België in het verleden zes maanden in een groentebedrijf en werkt u momenteel reeds zeven maanden in een kaasbedrijf (CGVS, p. 10).
Daar waar u en uw echtgenote verklaarden dat jullie buren in IJsland klaagden omdat zij vonden dat jullie kinderen binnen teveel lawaai maakten (CGVS, p. 13; CGVS F. (…), p. 5) moet erop gewezen worden dat deze problemen het louter gemeenrechtelijke niveau niet overschrijden. Bovendien komen burenruzies overal ter wereld voor, ook in België. Tot slot blijkt uit niets dat jullie bij eventuele (zwaarwichtige) problemen met derden geen beroep konden/kunnen doen op de in IJsland aanwezig autoriteiten. Zo dienden jullie, die nooit problemen hebben gekend met de IJslandse autoriteiten (CGVS, p. 10; CGVS F. (…), p. 7), nooit klacht in tegen jullie buren (CGVS F. (…), p. 10). Indien de autoriteiten echter niet op de hoogte worden gebracht van feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.
Voorts verklaarde u dat uw echtgenote na jullie aankomst in België jullie IJslandse verblijfstitel en IJslandse paspoorten vernietigde (CGVS, p. 12-13). Echter, dat uw echtgenote dergelijke belangrijke documenten zonder meer zou vernietigen is weinig aannemelijk en doet dan ook vermoeden dat u uw IJslandse verblijfstitel en IJslands paspoort doelbewust voor de Belgische asielinstanties achterhoudt. Zelfs al zou er geloof kunnen worden gehecht aan uw verklaringen dat uw verblijfstitel vernietigd werd, kan erop gewezen worden dat uw IJslandse verblijfstitel– bij uw toekenning van uw status op 25 april 2022 werd u een

verblijfsvergunning van 4 jaar uitgereikt (zie beslissing IJsland p. 33-35) – nog steeds geldig is en er niets op wijst dat u deze verblijftitel, indien u hiertoe de nodige stappen onderneemt, niet opnieuw zou kunnen aanvragen/vernieuwen. Bovendien blijkt, zoals aangehaald, uit niets dat uw status in IJsland zou zijn ingetrokken of herroepen.
Wat betreft het feit dat uw zoon F. (…), die in België geboren werd en de Belgische nationaliteit verwierf (documenten 12 en 19), dient er tot slot opgemerkt te worden dat het CGVS elk verzoek om internationale bescherming op individuele basis moet beoordelen, waarbij rekening wordt gehouden met de persoon van de verzoeker evenals de specifieke gegevens eigen aan het dossier op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming, in het bijzonder het gegeven dat uw verzoek als niet-ontvankelijk kan worden verklaard omdat u reeds internationale bescherming geniet in IJsland, en u niet op concrete en individuele wijze hebt aangetoond dat deze bescherming niet effectief zou zijn. Het staat u bovendien vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw familiale situatie.
De overige door jullie neergelegde documenten kunnen bovenstaande zienswijze niet ombuigen. Aan uw identiteit en uw nationaliteit en die van uw echtgenote en kinderen wordt in deze beslissing immers niet getwijfeld. Evenmin wordt er aan uw huwelijk en de scholingsgraad van u en uw echtgenote en het feit dat u in Griekenland medische zorgen kreeg getwijfeld. Het arrestatiebevel en het beeldmateriaal uit Gaza hebben voorts betrekking op (uw vrees ten aanzien van) uw land van herkomst. Uw verzoek wordt echter beoordeeld ten aanzien van IJsland, aangezien u daar internationale bescherming geniet, waardoor deze documenten geen aanleiding geven tot een nieuwe beoordeling van uw asielmotieven en aldus niet van dien aard zijn om de gedane vaststellingen op te heffen. Betreffende de kopie van een doktersbriefje waarmee u wil aantonen dat F. (…) een huidinfectie opliep omwille van de levensomstandigheden in het opvangcentrum in België, kan er nog opgemerkt worden dat deze feiten zich in België hebben voorgedaan en bijgevolg geen betrekking hebben op uw vrees t.o.v. IJsland. Het behoort niet tot de bevoegdheden van het CGVS om onderzoek te doen naar de waarachtigheid en omvang van de door u aangehaalde feiten in België. Het staat u vrij om deze feiten aan te kaarten bij de in België bevoegde instanties.
In het licht van wat voorafgaat, is de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen van oordeel dat IJsland voor u als eerste land van asiel in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1°van de Vreemdelingenwet kan worden beschouwd, en dat u geen elementen naar voren brengt waaruit het tegendeel kan blijken in uw specifiek geval."
Derhalve is ook uw verzoek niet-ontvankelijk.
C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet.
Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u asiel geniet in IJsland en dat u bijgevolg niet mag worden teruggeleid naar Gaza."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partijen beroepen zich in wat zich aandient als een enig middel op de schending van *"DE ARTIKELEN 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7, 49, 55/5, 57/6, 57/6/3 §3, 3° VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980; ARTIKELEN. 11, 16, 29, 30, 32 EN 34 VAN DE KWALIFICATIERICHTLIJN 2011/95/EU VAN 13 DECEMBER 2011; IN COMBINATIE MET ARTIKELEN 33 EN 46 VAN DE RICHTLIJN 2013/32/EU VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN 26 JUNI 2013 BETREFFENDE GEMEENSCHAPPELIJKE PROCEDURES VOOR DE TOEKENNING EN INTREKKING VAN DE INTERNATIONALE BESCHERMING; SCHENDING VAN ARTIKEL 1A VAN HET VERDRAG VAN GENÈVE DU 28 JULI 1951 ; ARTIKELEN 3 EN 8 VAN HET EVRM EN ART. 4 VAN HET HANDVEST VAN DE GRONDRECHTEN VAN DE EUROPESE UNIE DOOR DE ONJUISTE RECHTSOPVATTING, ALGEMEEN BEGINSEL VAN BEHOORLIJK BESTUUR EN DE ARTIKELEN 1 TOT EN MET 3 VAN DE WET VAN 29 JULI 1991 BETREFFENDE DE UITDRUKKELIJKE MOTIVERING VAN BESTUURSHANDELINGEN."*

Verzoekende partijen wijzen op artikel 57/6, § 3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), dat de omzetting vormt van artikel 33, lid 2, a van richtlijn 2013/32/EU, verstrekken dienaangaande een aantal algemene, theoretische beschouwingen en stellen:
"Dat de verzoekende partijen zowel aangeven dat zij niet langer van enige bescherming zouden genieten, als dat zij bij terugkeer zouden worden blootgesteld aan ernstige schendingen van de mensenrechten of aan vervolging bij terugkeer naar IJsland."

Verzoekende partijen doen een algemene, theoretische uiteenzetting omtrent het onderzoek dat de Raad voert en de inhoud van de motiveringsplicht, stellen dat het CGVS aan deze plicht niet voldeed, wijzen op de inhoud van de bestreden motieven en betogen:
"Deze redenering miskent evenwel het feit dat verzoekers sinds (…) september 2023 ouders zijn van een Belgisch kind, F. (…), geboren op het Belgisch grondgebied. Deze bijzondere familiale situatie had in de beoordeling van het CGVS niet genegeerd mogen worden.

30. Het CGVS stelt dat verzoekers desgewenst een verblijfsaanvraag kunnen indienen via andere procedures, gelet op hun familiale situatie in België. Echter, het enkele bestaan van alternatieve procedures doet geen afbreuk aan de fundamentele verplichting om het belang van het kind te evalueren binnen de context van het verzoek om internationale bescherming, zeker wanneer het kind in kwestie de Belgische nationaliteit heeft en aldus zelf gerechtigd is om in België te verblijven.
31. Het aanvaarden van de redenering van het CGVS zou erop neerkomen dat verzoekers verplicht worden om hun verblijfsrecht via een omweg te bekomen, ondanks de directe en structurele band die zij hebben met een Belgisch staatsburger – hun zoon. Dit is in strijd met het vereiste van effectieve rechtsbescherming en met de beginselen van proportionaliteit en het belang van het kind, zoals gewaarborgd onder artikel 3 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK).. Indien verzoekers worden teruggestuurd naar IJsland, wordt de Belgische minderjarige burger F. (…) afgesneden van zijn recht om effectief zijn rechten uit te oefenen op het Belgisch grondgebied."

Met betrekking tot hun bescherming en verblijf in IJsland, voeren verzoekende partijen verder aan:
"In casu stellen de verzoekende partijen dat zij hun statuut verloren hebben, aangezien zij IJsland gedurende meer dan zes maanden hebben verlaten. Zij verlieten IJsland immers reeds op 12 augustus 2023 en verblijven reeds sinds 16 augustus 2023 ononderbroken in België.
35. In de bestreden beslissing stelt de verwerende partij dat verzoekers "opnieuw tot het grondgebied van IJsland zouden worden toegelaten" en dat uit de Foreign Nationals Act van IJsland nergens blijkt dat het loutere verlaten van IJsland zou leiden tot intrekking of opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus.
36. Deze redenering is echter onvolledig, juridisch onjuist, en gaat voorbij aan meerdere bepalingen van de IJslandse Foreign Nationals Act, met name artikelen 57 en 73, die wél de mogelijkheid tot verlies of intrekking van het statuut voorzien in situaties van langdurige afwezigheid of gewijzigde omstandigheden.
37. Artikel 57 Foreign Nationals Act regelt uitdrukkelijk de intrekkingsgronden van internationale bescherming, waaronder ook subsidiaire bescherming. Zo bepaalt dit artikel:
"Protection status may be revoked if the conditions that formed the basis for the status have ceased to exist or have changed in such a way that protection is no longer necessary."
38. Deze bepaling voorziet dus in intrekking van het statuut wanneer de autoriteiten van oordeel zijn dat de persoon geen effectieve bescherming meer nodig heeft, bijvoorbeeld omdat betrokkene zich elders gevestigd heeft of langdurig afwezig is.
39. Hoewel vertrek uit IJsland niet expliciet wordt genoemd, is het vertrek van verzoekers – inclusief het feit dat zij zich inmiddels structureel in een ander land (België) gevestigd hebben – een duidelijke wijziging van de feitelijke situatie. Dergelijke wijziging kan aanleiding geven tot de conclusie dat de beschermingsbehoefte in IJsland is vervallen, met intrekking als mogelijk gevolg.
40. Artikel 73 van dezelfde wet regelt uitdrukkelijk de voorwaarden waaronder een verblijfsvergunning wordt ingetrokken of als vervallen beschouwd. Relevant is:
"A residence permit shall be considered revoked if the holder stays outside of Iceland for an extended period without permission or justification, or no longer resides in the country as originally intended."
41. Deze bepaling maakt duidelijk dat een verblijfsvergunning (ook bij subsidiaire bescherming) automatisch kan vervallen als men IJsland voor een langere periode verlaat zonder geldige reden. Verzoekers zijn sinds augustus 2023 buiten IJsland en hebben zich sindsdien duurzaam in België gevestigd, wat perfect binnen deze bepaling valt. De mail die verzoekers ontvangen hebben bevestigd dit ook.
42. Het CGVS gaat ten onrechte voorbij aan deze bepaling en wekt de indruk dat verzoekers zonder enige hinder of toetsing hun eerdere rechten in IJsland kunnen hernemen. Dit is juridisch onjuist, want artikel 73 wijst op een automatische beëindiging van het verblijf bij langdurige afwezigheid.
43. Het CGVS stelt dat verzoekers "opnieuw tot het grondgebied van IJsland zullen worden toegelaten". Dit is echter speculatief en niet onderbouwd met bindende garanties. In werkelijkheid: Verzoekers ontvingen een bericht van 'Registers Iceland' dat zij geschrapt zijn uit het bevolkingsregister wegens verblijf van meer dan zes maanden buiten het grondgebied; Er is geen actieve verblijfsregistratie meer in IJsland;
44. Verzoekende partijen zullen dan ook niet nalaten om bijkomende informatie in te winnen bij de IJslandse autoriteiten over de actuele stand van hun verblijfsrecht en bescherming.
45. Noch het CGVS, noch de IJslandse autoriteiten, kunnen garanderen dat een herintreding met behoud van status mogelijk is, zeker niet zonder hernieuwde procedure of toetsing.
46. Deze onzekerheden brengen de effectiviteit van de eerder toegekende bescherming ernstig in het gedrang, en vormen een objectief obstakel voor terugkeer.
47. De juridische en feitelijke bescherming is niet langer gegarandeerd. De combinatie van: het structureel verlaten van IJsland, de mogelijkheid tot intrekking van bescherming (art. 57), het automatisch vervallen van het verblijfsrecht (art. 73), de schrapping uit het bevolkingsregister, en het ontbreken van enige waarborg tot herintrede, leidt tot de conclusie dat de bescherming niet langer gegarandeerd is in de praktijk, waardoor het CGVS ten onrechte stelt dat verzoekers zouden kunnen terugvallen op een "effectieve bescherming" in IJsland.
48. Op basis van de aangehaalde wetsartikelen uit de Foreign Nationals Act en de feitelijke situatie van verzoekers, kan IJsland niet (meer) beschouwd worden als een "eerste land van asiel" in de zin van artikel 57/6, §3, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet.

49. Er bestaat immers geen actuele garantie op toegang en bescherming, noch een blijvend recht op verblijf in IJsland. Het CGVS miskent bovendien dat de bewijslast om de effectiviteit van de bescherming aan te tonen, niet enkel bij verzoekers rust, maar eveneens een taak van het CGVS is om na te gaan of de buitenlandse bescherming actueel en afdwingbaar is.
50. Dat uit het administratief dossier nergens blijkt dat:
- de verzoekende partijen vandaag steeds van enige bescherming zou genieten;
- in hun (sociale) rechten zullen worden hersteld;
- de verwerende partij zich hiernaar onderzoek heeft gepleegd noch naar het behoud van het verblijfsrecht en van de sociale rechten.
51. Uit een ex nunc onderzoek is het, op grond van de informatie die de partijen hebben verleend, geenszins vaststaand dat de verzoekende partijen actueel genieten van een internationale bescherming. In afwezigheid verdere informatie, kan het verzoek tot internationale bescherming evenmin als niet ontvankelijk worden beschouwd. Bovendien, vormt het feit dat de verzoekende partijen een bescherming werd toegekend in Griekenland (in 2020) en IJsland (in 2022) een belangrijke aanwijzing dat zij in België evenzeer aanspraak kunnen maken op de bescherming ex art. 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet.
52. Nu de verwerende partij heeft gefaald in haar zorgvuldigheids- en motiveringsplicht ex art. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 evenals in het beginsel van behoorlijk bestuur dienen de bestreden beslissingen te worden vernietigd."
Verzoekende partijen gaan vervolgens in op de afwezigheid van bescherming en de schendingen van het EVRM en het Handvest van de Grondrechten van de EU.
Verzoekende partijen verwijten verweerder in dit kader dat er niet gemotiveerd wordt waarom er gebruik wordt gemaakt van de mogelijkheid om toepassing te maken van artikel 57/6, § 3 van de Vreemdelingenwet.
Verder wijzen verzoekende partijen op rechtspraak van het HvJ en doen zij gelden:
"Dat de verwerende partij in alle talen zwijgt over de situatie waarin de verzoekende partijen zouden vertoeven als zij vandaag worden teruggestuurd naar IJsland, en specifieker over de kwestie of de verzoekende partijen in hun (fundamentele) rechten zullen worden hersteld en een menswaardig leven zullen kunnen leiden zonder inbreuk aan art. 3 EVRM en 4 van het Handvest.
59. Dat de verzoekende partijen tijdens het persoonlijk onderhoud reeds uitlegde dat de levensomstandigheden in IJsland vreselijk moeilijk waren.
60. Zij beroepen zich op hun kwetsbare situatie, de beperkte integratiemogelijkheden in IJsland, de stopzetting van sociale ondersteuning, en de specifieke medische noden binnen hun gezin.
61. In tegenstelling tot wat het CGVS stelt, zijn de klimatologische omstandigheden in IJsland voor de kinderen van verzoekers niet louter een algemeen ongemak, maar hebben zij geleid tot ernstige gezondheids- en aanpassingsproblemen. Verzoekers gaven aan dat hun kinderen in de winter langdurig binnen moesten blijven vanwege extreme kou en wind, en dat de onnatuurlijke licht/donker-ritmes hun slaap ernstig verstoorden.
62. Hoewel deze omstandigheden inderdaad gelden voor de algemene bevolking, is het belangrijk te onderkennen dat kinderen met een migratieachtergrond uit warme klimaten buitensporig kwetsbaar zijn voor deze omgevingsfactoren. Volgens UNICEF behoren kinderen wereldwijd tot de meest kwetsbare groepen bij klimaatverandering en abrupte klimatologische overgang. Het psychologisch effect hiervan, met name bij migrantenkinderen, kan dan ook niet betwist worden.
63. Deze context plaatst de ervaring van de kinderen van verzoekers buiten de gewone sfeer van ongemak en onderstreept dat een terugkeer naar IJsland een negatief effect zou hebben op hun welzijn.
64. Hoewel verzoekers verklaren dat zij tijdens hun verblijf in IJsland over huisvesting beschikten, wijzen zij er op dat de situatie structureel onzeker was. Na het opzeggen van hun huurcontract door de verhuurder wegens verkoop, slaagden zij er ondanks intensieve pogingen gedurende maanden niet in een nieuwe woning te vinden. Verzoekers bezorgden bewijzen van hun vruchteloze zoektocht, waaronder e mailverkeer via verhuurplatformen ('Igloo').
65. Dat de overheid destijds begeleiding aanbood, betekent niet dat dezelfde ondersteuning gegarandeerd is bij terugkeer. Zoals reeds aangehaald bepaalt Artikel 73 van de IJslandse Foreign Nationals Act bovendien dat verblijfsvergunningen kunnen vervallen bij langdurige afwezigheid, wat de situatie bij terugkeer onzeker maakt. Er is dus geen juridische of feitelijke garantie dat verzoekers opnieuw toegang zouden hebben tot huisvesting onder dezelfde voorwaarden.
66. Verzoekers erkennen dat zij formeel toegang hadden tot de IJslandse arbeidsmarkt. Zij stelden alles in het werk om werk te vinden, wat onder meer blijkt uit het feit dat verzoekster haar zoekgedrag documenteerde met printscreens van vacaturesites.
67. Het CGVS verwijst naar een werkaanbieding voor een tijdelijk contract dat verzoeker niet aanvaardde. Verzoekers wensten evenwel duurzame stabiliteit voor hun gezin en stelden zich daarom terughoudend op tegenover tijdelijke arbeid zonder perspectief.
68. Bovendien waren verzoekers afhankelijk van gebrekkige busverbindingen en beschikten zij niet over een wagen, wat hun werkzoektocht ernstig beperkte. Het CGVS stelt dat het openbaar vervoer in Reykjavik adequaat is, maar houdt geen rekening met de specifieke behoeften van gezinnen met jonge kinderen, waaronder het brengen en ophalen van hun dochter van de crèche, wat wel degelijk moeilijkheden veroorzaakte.

69. Het feit dat verzoeker nadien in België wel werk vond in zowel een groente- als kaasbedrijf bewijst dat hij wél arbeidsbereid en inzetbaar is, maar in IJsland gehinderd werd door externe factoren.
70. Er werd eveneens onvoldoende rekening gehouden met het feit dat verzoekers met chronische gezondheidsproblemen kampen: verzoeker is diabeet en heeft neurologische klachten, terwijl verzoekster lijdt aan schildklierproblemen. Zij hebben bovendien ernstige zorgen over de mentale gezondheid van hun kinderen, mede ingegeven door de sociale isolatie en aanpassingsproblemen in IJsland.
71. Hoewel het CGVS aanvoert dat zij toegang hadden tot medische zorg, betekent dit niet dat dezelfde zorgcontinuïteit of adequate ondersteuning bij terugkeer gegarandeerd is. Deze medische bezorgdheden moeten dan ook meegewogen worden bij de beoordeling van een eventueel risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 3 EVRM.
72. Het CGVS gaat er foutief van uit dat verzoekers nog steeds houder zouden zijn van een geldige IJslandse verblijfsvergunning. Verzoekers zijn niet meer in het bezit van hun verblijfstitel. Belangrijker is echter dat op basis van artikel 73 van de Foreign Nationals Act een verblijfsvergunning automatisch vervalt bij langdurige afwezigheid. Verzoekers verblijven intussen sinds meer dan zes maanden buiten IJsland, en zijn volgens berichtgeving van Registers Iceland zelfs geschrapt uit het bevolkingsregister.
73. De aanname dat zij "zonder problemen" zouden kunnen terugkeren en hun statuut hernemen is dus juridisch niet houdbaar, en feitelijk niet onderbouwd."

Verzoekende partijen concluderen:
"Dat het CGVS een manifeste appreciatiefout ondergaat door niet te zijn nagegaan of de verzoekende partij ex nunc nog van enige bescherming geniet.
75. Hieruit volgt duidelijk dat het CGVS faalt in het zorgvuldigheidsbeginsel en een manifeste appreciatiefout pleegt door na te laten doorslaggevende informatie na te gaan en in acht te nemen in haar beslissing die dusdanig niet correct is gemotiveerd, conform artikels 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991."

2.2. Verzoekende partijen vragen op basis van het voorgaande:
"In hoofdorde, te vernietigen en te hervormen door verzoekende partijen de vluchtelingenstatus of, ondergeschikt, minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen,
In uiterst ondergeschikte orde, de bestreden beslissingen te vernietigen."

2.3. Verzoekende partijen voegen ter staving van hun betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1.1. Verzoekende partijen leggen op 27 augustus 2026 door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen neer (rechtsplegingsdossier, stuk 12).

Het betreft de kopieën van een aantal vervallen IJslandse identiteitskaarten, een kopie van de identiteitskaart en het paspoort van de zoon van verzoekende partijen, de F-kaart van verzoekende partijen en een e-mail aan de IJslandse autoriteiten.

Verzoekende partijen trachten aan de hand van deze stukken in twijfel te trekken dat zij in IJsland nog daadwerkelijk toegang hebben tot bescherming en aan te tonen dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn.

3.1.2. Verzoekende partijen leggen ter terechtzitting door middel van een aanvullende nota nogmaals nieuwe elementen neer (rechtsplegingsdossier, stuk 14).

Het betreft een aantal attesten inzake de scholing en activiteiten van de kinderen van verzoekende partijen in België.

3.2. Verwerende partij brengt in de loop van onderhavige beroepsprocedure geen nieuwe elementen ter kennis van de Raad.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Dient, waar verzoekende partijen ter terechtzitting (nogmaals) een aanvullende nota neerleggen, te worden gewezen op artikel 39/76, § 1, tweede lid van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet). In dit artikel wordt bepaald:
"De partijen kunnen hem tot de sluiting der debatten door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen ter kennis brengen. Onverminderd het in artikel 39/60 bedoelde verbod, beperkt de aanvullende nota zich tot deze nieuwe elementen, op straffe van het uit de debatten weren van de aanvullende nota wat het overige betreft. Niet in de aanvullende nota vervatte nieuwe elementen worden ambtshalve uit de debatten geweerd."

Dient in het licht van voormeld wetsartikel te worden opgemerkt dat, in zoverre verzoekende partijen in hun aanvullende nota ingaan op de stukken die reeds eerder, in het kader van hun eerste aanvullende nota, werden neergelegd, deze stukken niet als nieuwe elementen bij de ter terechtzitting door verzoekende partijen neergelegde aanvullende nota zijn gevoegd.

Wat betreft de stukken die wel bij de ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota van verzoekende partijen zijn gevoegd, met name de attesten inzake de scholing en activiteiten van de kinderen van verzoekende partijen in België, dient dan weer te worden vastgesteld dat omtrent deze stukken in de ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota van verzoekende partijen met geen woord wordt gerept.

Gezien hetgeen gesteld wordt in de ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota niet wordt onderbouwd met nieuwe elementen en gezien de nieuwe elementen die bij deze aanvullende nota zijn gevoegd niet in deze aanvullende nota zijn vervat, wordt de door verzoekende partijen ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota ambtshalve uit de debatten geweerd.

4.2. Artikel 57/6/3 van de Vreemdelingenwet werd opgeheven met ingang van 22 maart 2018. Derhalve kunnen verzoekende partijen zich niet dienstig op de schending van dit artikel beroepen in het kader van hun beroep tegen de bestreden beslissingen die dateren van 10 maart 2025.

4.3. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist voorts dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoekende partijen duiden op generlei wijze hoe de door hen aangevoerde artikelen 49 en 55/5 van de Vreemdelingenwet *in casu* en door de bestreden beslissingen zouden (kunnen) zijn geschonden. Derhalve wordt de schending van deze artikelen door verzoekende partijen niet op dienstige wijze aangevoerd.

Artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepaalt verder enkel het toepassingsgebied van deze wet. Verzoekende partijen duiden niet en er kan evenmin worden ingezien op welke wijze dit artikel te dezen geschonden zou (kunnen) zijn. Derhalve beroepen verzoekende partijen zich niet op dienstige wijze op deze bepaling.

Verzoekende partijen werken evenmin uit op welke wijze artikel 46 van richtlijn 2013/32/EU, dat het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel behelst, te dezen en door verweerder zou (kunnen) zijn geschonden. Bijgevolg voeren zij ook deze schending niet op dienstige wijze aan.

Verzoekende partijen preciseren verder niet welk *"ALGEMEEN BEGINSEL VAN BEHOORLIJK BESTUUR"* zij benevens de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht geschonden achten. Evenmin werken zij uit waaruit deze schending zou bestaan. Bijgevolg beroepen verzoekende partijen zich ook niet op dienstige wijze op deze schending.

4.4. De Raad doet in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen voorts geen uitspraak over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. Verder maakt de toetsing of verzoekende partijen in aanmerking komen voor de toekenning van een internationale beschermingsstatus overeenkomstig de bepalingen zoals opgenomen in de internationale en Europese regelgeving en de Vreemdelingenwet integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de EU is te dezen dan ook niet aan de orde.

4.5. De schending van artikel 8 van het EVRM, dat het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven behelst, wordt te dezen door verzoekende partijen ook niet op dienstige wijze opgeworpen. De Raad doet in het kader van onderhavig beroep, zoals hierboven reeds werd opgemerkt, namelijk noch uitspraak over een terugleidings- of verwijderingsmaatregel, noch over burgerlijke rechten of de gegrondheid van een strafvervolging. Hij beschikt *in casu* over een gebonden bevoegdheid en gaat louter na of in hoofde van verzoekende partijen al dan niet terecht werd besloten tot de niet-ontvankelijkheid van hun verzoek om internationale bescherming op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet.

4.6. Dient, waar verzoekende partijen doen gelden dat hun minderjarige zoon, F., de Belgische nationaliteit heeft, waar zij aanvoeren dat zij door verweerder *"verplicht worden om hun verblijfsrecht via een omweg te bekomen, ondanks de directe en structurele band die zij hebben met een Belgisch staatsburger",* alsmede waar zij betogen dat hun bijzondere familiale situatie, de proportionaliteit en het belang van het kind, zoals gewaarborgd in artikel 3 van het IVRK, in rekening hadden moeten worden gebracht, dient voorts te worden opgemerkt dat het doel van een verzoek om internationale bescherming er geenszins uit bestaat om het recht op eerbiediging van het gezins- en familieleven te horen bevestigen doch wel om na te gaan of de

vreemdeling aanspraak kan maken op internationale bescherming op grond van de artikelen die dienaangaande zijn opgenomen in de internationale en Europese regelgeving en de Vreemdelingenwet.

Hoewel het belang van het kind, zoals onder meer vervat in artikel 3 van het IVRK, een doorslaggevende overweging vormt die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, kan een loutere verwijzing naar dit hoger belang verder niet volstaan om in hoofde van verzoekende partijen het bestaan van een nood aan internationale bescherming in de zin van artikel 3, punt 3) van Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 (Kwalificatieverordening) aan te tonen.

Het gegeven dat de belangen van het kind bij elke handeling die het kind aangaat de eerste overweging vormen, kan geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waarin de artikelen zoals bepaald in de voormelde verordening, in de andere Europese regelgeving, in het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen en in de artikelen zoals bepaald in de Vreemdelingenwet in concrete en duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de toekenning van internationale bescherming.

4.7. Dient, waar verzoekende partijen een algemeen en theoretisch betoog voeren omtrent de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat de omzetting vormt van artikel 33, lid 2, a) van richtlijn 2013/32/EU, verder te worden opgemerkt dat verzoekende partijen een verkeerde lezing doen van de inhoud van de bestreden beslissingen. De bestreden beslissingen werden immers genomen in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet, dat de omzetting vormt van artikel 33, lid 2, b) van de voormelde richtlijn.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 33 van deze richtlijn, moet voorts worden gewezen op het gegeven dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van artikel 33 van richtlijn 2013/32/EU verstreek blijkens artikel 51, 1° van deze richtlijn op 20 juli 2015. Artikel 33, lid 2, b) van de richtlijn werd, zoals hierboven reeds werd aangegeven, naar Belgisch recht omgezet in artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg kunnen verzoekende partijen zich te dezen niet dienstig en rechtstreeks beroepen op artikel 33, lid 2, b) van de voormelde richtlijn en kan de schending van deze bepaling door hen niet op dienstige wijze worden aangevoerd.

Met de inhoud van het voormelde artikel van de Vreemdelingenwet wordt in hetgeen volgt rekening gehouden.

4.8. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

4.9. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissingen, dit betreffende de vraag of in hoofde van verzoekende partijen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, geheel terecht gemotiveerd wordt:
"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U verklaarde weliswaar dat u al 15 jaar diabetes en al zeven jaar neurologische klachten heeft (CGVS, p. 12). Ter staving hiervan legde u een overzicht van de medische zorgen die u in België genoot neer (document 13). Nergens uit dit medisch overzicht blijkt echter dat u niet in staat zou zijn om op een volwaardige manier deel te nemen aan de asielprocedure in België. Dit bevestigde u ook zelf (Vragenlijst bijzondere procedurele noden DVZ d.d. 21/08/2023, vraag 1). Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden

aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.
(…)
Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U verklaart dat u problemen heeft met uw schildklier. Ter staving hiervan legde u een overzicht van de medische zorgen die u in België genoot neer (document 15). Nergens uit dit medisch overzicht blijkt echter dat u niet in staat zou zijn om op een volwaardige manier deel te nemen aan de asielprocedure in België. Bij de aanvang van uw persoonlijke onderhouden werd u bovendien meegedeeld dat wanneer u nood zou hebben aan een pauze of wanneer u vragen niet goed zou begrepen hebben u dit steeds kon aangeven (CGVS, p. 1-2). Voorts had het persoonlijk onderhoud een normaal verloop en konden hieruit geen problemen worden afgeleid. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Verzoekende partijen ondernemen in het onderhavige verzoekschrift niet de minste poging teneinde de voormelde motieven te weerleggen of te betwisten. Bijgevolg blijven deze motieven onverminderd overeind.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoekende partijen niet concreet aantonen of hard maken dat er te dezen bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseren zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duiden zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van hun verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissingen gedane beoordeling.

4.10. De bestreden beslissingen zijn, zoals reeds hoger werd aangegeven, geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling, die de omzetting vormt van artikel 33, lid 2, b) van Richtlijn 2013/32/EU, bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de verzoeker reeds reële bescherming geniet in een eerste land van asiel, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de reële bescherming die hem reeds werd toegekend in het eerste land van asiel of dat hij niet opnieuw tot het grondgebied van dit land wordt toegelaten.

Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat uit de stukken van het dossier en de inhoud van de bestreden beslissingen duidelijk en genoegzaam blijkt dat verzoekende partijen over een internationale beschermingsstatus en een hieraan gekoppeld verblijfsrecht beschikken in IJsland. In dit kader, wordt in de bestreden beslissingen met recht gemotiveerd:
"In dit verband moet er vooreerst op worden gewezen dat uit de elementen die in uw dossier aanwezig zijn [Eurodac Search Result d.d. 16/08/2023; beslissing IJsland; CGVS, p. 6] duidelijk kan worden vastgesteld dat u op 30 januari 2021 in IJsland om internationale bescherming heeft verzocht, dat u, uw echtgenote en kinderen R. (…), A. (…) en M. (…) er op 25 april 2022 de status van subsidiaire bescherming hebben verkregen, dat u er in het bezit werd gesteld van een verblijfstitel die geldig is voor 4 jaar en dat u er als begunstigde van deze status verbleven hebt van 25 april 2022 tot 12 augustus 2023 (CGVS, p. 10). U brengt géén concrete gegevens of verifieerbare elementen aan waaruit genoegzaam zou kunnen blijken dat de beschermingsstatus die u er verleend werd inmiddels zou zijn ingetrokken, opgeheven of beëindigd. Evenmin beschikt het Commissariaat generaal over enige concrete indicatie in deze zin. Uw echtgenote beweerde weliswaar dat jullie verblijfsrecht in IJsland intussen geschrapt werd (CGVS F. (…), p. 10) en legde ter staving hiervan een e-mail afkomstig van 'registers Iceland' neer. Hierin staat echter enkel dat, omdat u IJsland reeds meer dan zes maanden heeft verlaten, u er niet meer met een wettelijke woonplaats staat geregistreerd en de IJslandse diensten, indien zij geen antwoord van u ontvangen, zelf zullen bepalen waar uw wettelijke woonplaats zal worden geregistreerd (document 18), niets meer. Gewezen op de werkelijke inhoud van deze e-mail erkende uw echtgenote het verkeerd begrepen te hebben. Uit niets blijkt dat u bij een terugkeer en indien u hiertoe de nodige (administratieve) stappen onderneemt, niet opnieuw een wettelijke woonplaats in IJsland zou kunnen laten registreren. Bovendien blijkt uit de IJslandse beslissing in het kader van uw verzoek om internationale bescherming (zie beslissing IJsland p. 33-35) en uit objectieve informatie (Foreign Nationals Act artikels 48, 57 en 73; https://www.government.is/library/04-Legislation/Foreign_Nationals_Act.pdf) dat in IJsland bij het verlenen van de status van subsidiaire bescherming een verblijfsvergunning van 4 jaar, die nadien verlengbaar is, wordt uitgereikt. Nergens blijkt uit deze informatie dat het louter verlaten van IJsland tot een intrekking of opheffing van een status kan leiden. Bijaldien kan er dan ook vanuit worden gegaan dat u in voorkomend geval, als begunstigde van asiel in IJsland, opnieuw tot het grondgebied van dat land zal worden toegelaten. In dit verband kan tevens in het bijzonder worden verwezen naar het gegeven dat IJsland deel uitmaakt van de Schengenruimte en vrij verkeer van personen, ongeacht hun nationaliteit, binnen deze zone gewaarborgd is. Voorts kan, onder verwijzing naar de informatiebronnen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan bijlage in

het administratief dossier is gevoegd, worden benadrukt dat IJsland niet alleen partij is bij tal van internationale en Europese verdragen, zoals de Conventie van Genève betreffende de Status van Vluchtelingen en Aanvullend Protocol van New York betreffende de Status van Vluchtelingen, het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het VN Antifolterverdrag, of het VN Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten. Deze verdragen binden IJsland juridisch op het vlak van bijvoorbeeld mensenrechten, het non refoulementbeginsel, de toegang tot de asielprocedure en mogelijkheid om er de vluchtelingenstatus te verzoeken of het garanderen van een effectieve bescherming in hoofde van erkende vluchtelingen (of personen met een gelijkgestelde vorm van subsidiaire bescherming). Het betekent dat de standaarden en procedures wettelijk evenals in de praktijk naar norm zijn in IJsland, en dat er in de regel geen sprake is van systematische of structurele gebreken hieromtrent.
(…)
Voorts verklaarde u dat uw echtgenote na jullie aankomst in België jullie IJslandse verblijfstitel en IJslandse paspoorten vernietigde (CGVS, p. 12-13). Echter, dat uw echtgenote dergelijke belangrijke documenten zonder meer zou vernietigen is weinig aannemelijk en doet dan ook vermoeden dat u uw IJslandse verblijfstitel en IJslands paspoort doelbewust voor de Belgische asielinstanties achterhoudt. Zelfs al zou er geloof kunnen worden gehecht aan uw verklaringen dat uw verblijfstitel vernietigd werd, kan erop gewezen worden dat uw IJslandse verblijfstitel– bij uw toekenning van uw status op 25 april 2022 werd u een verblijfsvergunning van 4 jaar uitgereikt (zie beslissing IJsland p. 33-35) – nog steeds geldig is en er niets op wijst dat u deze verblijftitel, indien u hiertoe de nodige stappen onderneemt, niet opnieuw zou kunnen aanvragen/vernieuwen. Bovendien blijkt, zoals aangehaald, uit niets dat uw status in IJsland zou zijn ingetrokken of herroepen."
Verzoekende partijen slagen er hoegenaamd niet in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven. Waar zij beweren dat zij hun statuut in IJsland omwille van hun vertrek naar en verblijf in het buitenland zouden zijn verloren, dient immers te worden opgemerkt dat zulks, dit in tegenstelling met wat zij voorhouden, uit de door hen aangehaalde wetsartikelen en elementen geenszins kan worden afgeleid. Uit niets blijkt immers dat de internationale beschermingsstatus die aan verzoekende partijen werd verleend in IJsland omwille van het loutere verlaten van dit land, een louter verblijf in het buitenland en een louter vervallen van hun IJslandse verblijfskaarten zou (kunnen) worden of zijn ingetrokken of opgeheven. In artikel 48 van de IJslandse *Foreign Nationals Act*, artikel waarnaar verzoekende partijen *nota bene* zelf verwijzen, is dit namelijk niet opgenomen als mogelijke grond voor een herroeping van een toegekende internationale beschermingsstatus. Bovendien wordt in dit artikel aangegeven dat, zo er sprake zou zijn van een mogelijke herroeping van dergelijke status, de begunstigde van deze status op voorhand wordt ingelicht over zowel deze mogelijkheid als de reden waarom een mogelijke herroeping zich opdringt. Verzoekende partijen tonen in het geheel niet aan dat in hunnen hoofde voldaan zou zijn aan één van de voorwaarden voor een herroeping van hun internationale beschermingsstatus en/of dat zij van een mogelijke herroeping van deze status zouden zijn op de hoogte gebracht. Derhalve dient te worden besloten dat zij in IJsland internationale bescherming, en bijgevolg een aan deze internationale beschermingsstatus gekoppeld verblijfsrecht, genieten, alsmede dat zij bijgevolg kunnen terugkeren naar en zullen worden toegelaten tot het grondgebied van IJsland. Dit geldt nog des te meer nu IJsland net als België deel uitmaakt van de Schengenzone, binnen dewelke vrij verkeer van personen, ongeacht hun nationaliteit, gewaarborgd is. Bovendien kan, gelet op het voorgaande, worden aangenomen dat verzoekende partijen, gezien zij in IJsland internationale bescherming genieten en over een recht op verblijf beschikken, in IJsland een verlenging of vernieuwing van hun verblijfsdocumenten kunnen bekomen. Verzoekende partijen tonen het tegendeel op generlei wijze aan. Uit de stukken die zij door middel van hun aanvullende nota van 27 augustus 2026 neerleggen, kan immers nergens worden afgeleid dat zij in IJsland niet langer internationale bescherming zouden genieten, dat zij aldaar geen aan hun internationale beschermingsstatus gekoppeld verblijfsrecht meer zouden genieten en dat zij aldaar geen vernieuwing of verlenging van hun verblijfsdocumenten zouden kunnen afdwingen.

Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissingen dan ook geheel terecht aangegeven:
"Bijgevolg kan IJsland in uw hoofde als eerste land van asiel in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet worden beschouwd, tenzij u concrete, persoonlijke elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat u er zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade, of dat u er een reëel risico zou lopen op een (directe of indirecte) schending van het non-refoulementbeginsel."

Verzoekende partijen slagen er echter hoegenaamd niet in om aan te tonen dat in hunnen hoofde en/of in hoofde van hun kinderen concrete en persoonlijke elementen in de voormelde zin voorhanden zouden zijn.

Waar zij herhalen dat hun kinderen het in IJsland moeilijk hadden en zouden hebben om zich aan te passen aan het klimaat, dient immers te worden opgemerkt dat in de bestreden beslissingen met betrekking tot dit gegeven op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd wordt:
"Immers, gevaagd naar waarom u niet zou kunnen terugkeren naar IJsland, het land waar u internationale bescherming geniet, verklaart u dat uw kinderen er niet gelukkig waren omdat zij zich niet/moeilijk konden aanpassen aan de klimatologische omstandigheden aldaar. Zo konden ze moeilijk slapen doordat er periodes

waren waarbij het soms heel lang licht of heel lang donker was en konden uw kinderen in de winterperiode omwille van de koude en de harde wind niet buiten spelen (CGVS, p. 13-14; CGVS F. (…), p. 10). Er dient echter opgemerkt te worden dat deze klimatologische omstandigheden voor alle inwoners in Reykjavik en IJsland gelden en uiteraard niet gelijkgesteld kunnen worden met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of met ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming."
Verzoekende partijen slagen er geenszins in om afbreuk te doen aan deze motieven. Waar aangenomen kan worden dat verzoekende partijen en hun kinderen in IJsland, dit net zoals eenieder die naar een ander land verhuist, een aantal aanpassingsmoeilijkheden kenden of zouden kennen en waar zij het onder meer moeilijk hadden of zouden hebben met een aanpassing aan het klimaat en/of het dag- en nachtritme in IJsland, dient immers te worden opgemerkt dat zulks in het geheel niet de vereiste graad van ernst bereikt om te kunnen worden gelijkgesteld met vervolging in de zin van artikel 9 van de Kwalificatieverordening of ernstige schade zoals bepaald in artikel 15 van de Kwalificatieverordening.

Verder wordt in de bestreden beslissingen met recht gemotiveerd:
"Uit jullie verklaringen blijkt voorts dat jullie toegang hadden tot huisvesting in IJsland. Jullie verklaarden weliswaar dat de eigenaar van het laatste appartement waar jullie woonden vroeg om het appartement binnen de zes maanden te verlaten omdat zij het wou verkopen en jullie hierop maandenlang vruchteloos een andere woning zochten (CGVS, p. 6; CGVS F. (…), p. 4-6). Dit wensten jullie te staven met printscreens van een mail-inbox 'igloo' (document 20). Er dient echter opgemerkt te worden dat jullie in IJsland steeds een dak boven jullie hoofd hadden. Zo werd er jullie tot aan het verkrijgen van jullie internationale beschermingsstatus in IJsland steeds een woning door de IJslandse autoriteiten toebedeeld en vonden jullie nadien zelf een appartement op de private huurmarkt waar jullie tot aan jullie vertrek uit IJsland in verbleven (CGVS, p. 5-6). Voorts wijst niets erop dat indien u, die tot aan uw vertrek uit IJsland in uw onderhoud voorzag dankzij financiële ondersteuning van de IJslandse autoriteiten (CGVS, p. 6-7) en die door de IJslandse overheid geholpen werd bij uw zoektocht naar een nieuwe woning op de private huurmarkt – een sociaal assistent maakte jullie websites van verhuurkantoren en adressen van makelaars over zodat jullie zelf (opnieuw) een woning konden vinden (CGVS F. (…), p. 5) –, daadwerkelijk geen nieuwe woning zou vinden/gevonden hebben, u niet (opnieuw) door de IJslandse autoriteiten zou worden opgevangen/geholpen. In dit verband kan er nog verwezen worden naar het reglement van de stad Reykjavik betreffende sociale huurwoningen (zie administratief dossier) waaruit blijkt dat er sociale huisvesting voorzien wordt voor o.a. gezinnen die vanwege sociale omstandigheden, zware onderhoudslasten en lage lonen niet in staat zijn om huisvesting te vinden. Tot slot blijkt uw schoonbroer al jarenlang over (goedkope) huisvesting in IJsland te beschikken (CGVS F. (…), p. 11). Uit bovenstaande vaststellingen blijkt genoegzaam dat u en uw gezin in IJsland toegang hadden tot huisvesting waardoor uit niets blijkt dat dit bij terugkeer niet langer het geval zou zijn."
Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Waar zij andermaal trachten te laten uitschijnen dat zij in IJsland niet zouden (kunnen) beschikken over een recht op verblijf en de nodige verblijfsdocumenten, kan dienstig worden verwezen naar de reeds hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Voor het overige vergenoegen verzoekende partijen zich ertoe hun eerder afgelegde verklaringen eenvoudigweg te herhalen en te bevestigen en de aandacht te vestigen op de reeds eerder door hen neergelegde stukken. Hiermee doen verzoekende partijen op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, inzake en op basis van deze verklaringen en stukken gedane, pertinente en terechte vaststellingen. Bijgevolg blijven deze vaststellingen onverminderd gelden.

Tevens wordt in de bestreden beslissingen terecht gesteld:
"Voorts blijkt uit niets dat jullie er geen toegang tot de arbeidsmarkt zouden hebben. Daar waar u en uw echtgenote verklaarden dat jullie nooit gewerkt hebben in IJsland (CGVS, p. 8; CGVS F. (…), p. 6) – uw echtgenote legde printscreens van een website neer om haar vruchteloze zoektocht naar werk aan te tonen (document 21) – valt het op zijn minst opmerkelijk te noemen dat uw echtgenote, hoewel u en zijzelf verklaarden dat jullie in IJsland echt wilden werken (CGVS, p. 7; CGVS F. (…), p. 7), niet kon vertellen hoe haar broer H. (…), die al 4 à 5 jaar in IJsland woont en die tijdens jullie verblijf in IJsland (en ten tijde van uw persoonlijk onderhoud nog steeds) in een supermarkt werkt (CGVS, p. 11; CGVS F. (…), p. 8), aan zijn werk in de supermarkt geraakte en zij hier, hoewel hij soms bij jullie op bezoek kwam, niet aan gedacht had hem dit te vragen (CGVS F. (…), p. 8). Daar waar uw echtgenote veronderstelde dat H. (…) via zijn kennissen misschien voorgesteld werd aan werkgevers kon zij zich dan weer niet herinneren of zij haar broer ooit gevraagd had of u of zijzelf via deze kennissen ook aan een job zouden kunnen geraken (CGVS F. (…), p. 8). Hoe dan ook dient er opgemerkt te worden dat u in IJsland wel degelijk toegang had tot de arbeidsmarkt aldaar. Zo werden door de IJslandse autoriteiten stappen ondernomen om u toegang te verlenen tot de arbeidsmarkt. U werd aangeleerd hoe u een curriculum vitae kon opstellen en hoe u zich bij de bedrijven moest aanmelden (CGVS, p. 9). Ook kon u in september 2022 beginnen werken in een meubelbedrijf maar weigerde u op dit voorstel in te gaan omdat het slechts om een tijdelijk contract ging en u een contract van lange duur wou krijgen (CGVS, p. 8). Voorts is het niet aannemelijk dat het voor u, als hoogopgeleide man die tijdens uw verblijf in IJsland een master in de boekhouding behaalde en die de Engelse taal machtig is (CGVS, p. 3), onmogelijk zou zijn geweest om in Reykjavik aan een (andere) job te geraken omdat u omwille van de slechte busaansluitingen aldaar nooit op tijd op uw werk zou kunnen geraken en dat men in IJsland

enkel kan werken als men over een auto beschikt (CGVS, p. 7 en p. 9). Immers, een korte zoektocht op internet leert dat het busverkeer in Reykjavik deel uitmaakt van het dagdagelijkse leven, dat mensen er naargelang het seizoen dagelijks tussen de 30.000 à 40.000 keren gebruik van maken, er 27 bus-routes bestaan in de hoofdstedelijke regio, de bussen er op weekdagen vanaf 06.30 uur tot middernacht rijden, de meeste busroutes minstens om het half uur een bus voorzien en dat het busverkeer voor de inwoners van Reykjavik een betrouwbare, betaalbare en efficiënte manier is om zich in de stad te verplaatsen (zie administratief dossier). Bovendien slaagden jullie er wel in om, hoewel jullie hiervoor ook een overstap met de bus dienden te maken, jullie dochter M. (…) op tijd naar en van de crèche te brengen en op te halen (CGVS F. (…), p. 6). Gelet op het voorgaande hebben jullie niet aangetoond dat jullie geen toegang kregen of bij terugkeer zouden hebben tot de IJslandse arbeidsmarkt.
Jullie hadden ook toegang tot sociale steun. Tijdens jullie verblijf in IJsland kregen jullie financiële hulp van de gemeente (CGVS, p. 6-7; CGVS F. (…), p. 6), waardoor uit niets blijkt dat jullie dergelijke sociale steun bij terugkeer naar IJsland, indien jullie aan de wettelijke en administratieve voorwaarden voldoen, niet langer zouden krijgen."
Verzoekende partijen, die erkennen dat zij toegang hadden tot de arbeidsmarkt, slagen er niet in om deze motieven te ontkrachten. Andermaal vergenoegen zij zich er immers toe eenvoudigweg hun eerder afgelegde verklaringen en beweringen en de ter staving van deze verklaringen en beweringen neergelegde stukken te hernemen, te herhalen en te bevestigen. Hiermee doen verzoekende partijen hoegenaamd geen afbreuk aan de voormelde, inzake en op basis van deze elementen gedane, pertinente en terechte vaststellingen. Derhalve blijven deze vaststellingen onverminderd overeind.

Voorts wordt in de bestreden beslissingen op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:
"Betreffende jullie psycho-medische problemen – u ben al 15 jaar diabeet en heeft al zeven jaar last van neurologische problemen (CGVS, p. 9; p. 12), uw echtgenote heeft problemen met haar schildklier (CGVS, p. 9; CGVS F. (…), p. 9; zie overzichten van jullie medische consultaties in België (documenten 13 en 15)) en jullie vrezen voor de mentale gezondheid van jullie kinderen en zijn bang dat zij bij terugkeer naar IJsland een psychologische schok zullen ervaren (CGVS, p. 14; CGVS F. (…), p. 10) – dient er vooreerst opgemerkt te worden dat jullie in IJsland hiervoor medische hulp kregen en jullie tijdens jullie consultaties aldaar naar goed vermogen door het medisch personeel geholpen werden (CGVS, p. 9-10). Jullie hadden ook toegang tot psychologische ondersteuning (CGVS, p. 9). Niets wijst erop dat u, uw echtgenote en uw kinderen bij een terugkeer naar IJsland als begunstigden van internationale bescherming niet opnieuw toegang zouden hebben tot de psycho-medische zorgverlening aldaar. Overigens weerhouden uw medische problemen u niet om te kunnen werken. Zo werkte u in België in het verleden zes maanden in een groentebedrijf en werkt u momenteel reeds zeven maanden in een kaasbedrijf (CGVS, p. 10)."
Verzoekende partijen slagen er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Op hun vermeende gebrek aan verblijfsrecht en -documenten in IJsland, werd reeds hoger genoegzaam ingegaan. Voor het overige vergenoegen verzoekende partijen zich ertoe boudweg en op algemene, ongefundeerde, niet gestaafde en niet nader uitgewerkte wijze te beweren dat niet gegarandeerd zou zijn dat zij in de toekomst dezelfde zorg en ondersteuning zouden kunnen genieten als in het verleden. Verzoekende partijen kunnen met deze blote en algemene bewering bezwaarlijk volstaan om zulks aannemelijk te maken. Derhalve blijven de voormelde motieven onverminderd gehandhaafd.

Verzoekende partijen laten de bestreden beslissingen verder geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:
"Daar waar u en uw echtgenote verklaarden dat jullie buren in IJsland klaagden omdat zij vonden dat jullie kinderen binnen teveel lawaai maakten (CGVS, p. 13; CGVS F. (…), p. 5) moet erop gewezen worden dat deze problemen het louter gemeenrechtelijke niveau niet overschrijden. Bovendien komen burenruzies overal ter wereld voor, ook in België. Tot slot blijkt uit niets dat jullie bij eventuele (zwaarwichtige) problemen met derden geen beroep konden/kunnen doen op de in IJsland aanwezig autoriteiten. Zo dienden jullie, die nooit problemen hebben gekend met de IJslandse autoriteiten (CGVS, p. 10; CGVS F. (…), p. 7), nooit klacht in tegen jullie buren (CGVS F. (…), p. 10). Indien de autoriteiten echter niet op de hoogte worden gebracht van feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden."
De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekende partijen deze geheel ongemoeid laten, onverminderd gelden.

Mede gelet op hetgeen hierover reeds *sub* 4.6. werd gemotiveerd, wordt in de bestreden beslissingen tot slot eveneens met reden aangegeven:
"Wat betreft het feit dat uw zoon F. (…), die in België geboren werd en de Belgische nationaliteit verwierf (documenten 12 en 19), dient er tot slot opgemerkt te worden dat het CGVS elk verzoek om internationale bescherming op individuele basis moet beoordelen, waarbij rekening wordt gehouden met de persoon van de verzoeker evenals de specifieke gegevens eigen aan het dossier op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming, in het bijzonder het gegeven dat uw verzoek als niet-ontvankelijk kan worden verklaard omdat u reeds internationale bescherming geniet in IJsland, en u niet op concrete en individuele wijze hebt aangetoond dat deze bescherming niet effectief zou zijn. Het staat u

bovendien vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw familiale situatie."

De overige door verzoekende partijen neergelegde documenten, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekende partijen overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan hetgeen voorafgaat.

4.11. Gelet op het voorgaande, heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet en dient het beroep te worden verworpen.

4.12. Waar verzoekende partijen zich in het onderhavige verzoekschrift nog beroepen op de schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, dient voorts te worden opgemerkt dat *in casu*, gelet op de inwerkingtreding van de Kwalificatieverordening op 12 juni 2026, toepassing gemaakt moet worden van artikel 4, lid 4 van deze Kwalificatieverordening. In acht genomen de reeds hoger gedane vaststellingen, kunnen verzoekende partijen zich te dezen echter niet op dienstige wijze beroepen op voormelde bepaling.

4.13. Verzoekende partijen tonen voor het overige verder niet aan dat en op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissingen zou zijn geschonden. Bijgevolg beroepen verzoekende partijen zich ook niet op dienstige wijze op de schending van dit beginsel.

4.14. Verzoekende partijen tonen voor het overige evenmin aan dat en op welke wijze de door hen aangehaalde artikelen van richtlijn 2011/95/EU te dezen en door verweerder zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van deze artikelen door verzoekende partijen niet op dienstige wijze aangevoerd.

4.15. De Raad ziet gelet op het voorgaande tot slot geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig september tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
R. VAN DAMME	J. BIEBAUT